

מגו:

מי שהוציאווהו פרק רביעי עירובין

עין משפט
נר מצוה

מסורת הש"ס

(6) פסחים י"ג, (7) שם
(8) שם י"ג, (9) שם י"ג, (10) שם י"ג
דמס' ד"ה לא נכרי שמת
וה"ו, (11) שם פסחה לגליל
מ"א, (12) שם פסח' מ"ו, כ"ב
מ"ו, ד"ה שלח ונתתי עיני
לך: ד"ה חמץ ושלח: ע"פ
ד"ה מתקין.

תורה אור השלם

1. הנה אנכי שלח לכם
את אליהו הנביא לפני
בוא יום ה' הגדול
(הנביא): מלאכי כ"ג

הנהרות הב"ח

(6) ת"ס ד"ה ה"א חמץ
וה"ו, ויהי' חמץ בפי' ד'
דפסחים. כ"ג דף ג' ע"פ
מ"ש שם:

גליון הש"ס

(ת"ס) ה"ה י"ב ר"ב ר"ב
בר יצחק וכו' משפט ר"ב
נחמן בר יצחק לא היינו
ר"ג. ע"י לעיל דף ק"פ ע"פ
ת"ס ד"ה מתקין וקמון
פ"ג ע"ג.

מוסף רש"י

לא נכרי שמתו הוא יכול
מפני הטורח. ש"ס ל"ן
למקו בעצמות שם
יערדו כ"ו פסחים י"ג.

מוסף רש"י

לא נכרי שמתו הוא יכול
מפני הטורח. ש"ס ל"ן
למקו בעצמות שם
יערדו כ"ו פסחים י"ג.

מוסף רש"י

לא נכרי שמתו הוא יכול
מפני הטורח. ש"ס ל"ן
למקו בעצמות שם
יערדו כ"ו פסחים י"ג.

מוסף רש"י

לא נכרי שמתו הוא יכול
מפני הטורח. ש"ס ל"ן
למקו בעצמות שם
יערדו כ"ו פסחים י"ג.

מוסף רש"י

לא נכרי שמתו הוא יכול
מפני הטורח. ש"ס ל"ן
למקו בעצמות שם
יערדו כ"ו פסחים י"ג.

מוסף רש"י

לא נכרי שמתו הוא יכול
מפני הטורח. ש"ס ל"ן
למקו בעצמות שם
יערדו כ"ו פסחים י"ג.

מוסף רש"י

לא נכרי שמתו הוא יכול
מפני הטורח. ש"ס ל"ן
למקו בעצמות שם
יערדו כ"ו פסחים י"ג.

מוסף רש"י

לא נכרי שמתו הוא יכול
מפני הטורח. ש"ס ל"ן
למקו בעצמות שם
יערדו כ"ו פסחים י"ג.

ואסור כל ימות החול. דילמא אחי: לפני בא יום ה'. לפני ביאת
כן דוד יבא אליהו לבשר: מפני הטורח. שמתין לרבי שנת והולכין
להקביל פניו: עבדים סן. ואין לשראל טורח דליכא טורח להו:
כמד בשבא לנשרי. דודאי לא אחי משיח היום דהא אמתול בשבת לא
אחא אליהו ומתקארי ליה ליפשוט
דחייס לילמא אחא אליהו ואין תחומין
למעלה מפערה: ומשינן מהא לא
מיפשוט דאין תחומין דדילמא ספוקי
מספקא ליה להאי תנא דדילמא אין
תחומין ומשיחא אכר כמד בשבא ולחומר
אכל מפשט לא פשיטא ליה דמליף
המירא מנייה: כיון דחל עליה נירוס.
ע"ש ומספקא דילמא אחי משיח היום
לכ"ד הגדול היי' משתרי לשמות למחר
בשבת ליחוס דילמא אחא לכ"ד הגדול
מאתמול: דקאי בשבא וקא נרד ב"ע
וקא נרד. כלומר שקביל נרד זה
היה שנת או י"ט והיינו דקתני מותר
לשמות בשבתות וימים טובים אותה
שנת או אותו י"ט שנת אכל מכלן
ואילך אסור ואפי' בשבת דילמא אחא
אתמול קוד וכל עליה נירוס:
שפופרה. קנה מלול וכשהוא ארוך
אין לופין בו למרחוק וכשהוא קצר
לופין בו יומר והיה שפופרת של
רבן גמליאל מתקנת למדת כפית
אלפיה או כ"ו כ"ב: כמד עומקו
של גיא מביא שפופרה ומביט בה.
ביבשה וימדוד כמה אמות הוא יכול
ללפית בה ואח"כ ילך על שפת הגיא
ויזכר בה לעומקו ויחרק לאחוריו
עד שיחמין שזמקוס שכלה עומקו
של גיא שם כלה כפית השפופרת
שאת יחרקת עוד מעט לא יראה
על קרקעית הגיא וידע שעומקו של
גיא והרחקו שזמקוס משפתו היו
כמדת כפית השפופרת: גזכבו של
דקל. ומתירא לעלות בו ולמדודו:
ימדוד גלו. של דקל: ול קוסמו.
של עזמו. ופעמים שזמקוס רבה על
המילל ופעמים שהמילל רבה על הכל
כשחמה עומדת בגובה הרקיע כל כל
דבר היו קטן וכשחמה כשפולו היו
כל ארוך הלכן מודד אף כל קוממו
ולפי מה שיראה שירצה כל קוממו
על קוממו ידע שירצה כל הדקל על
הדקל או כלפיה של גיא או כ"ו רביע:
הרובע של שפופרה שחיה רעם כלל
קבר. כעין מלכה היו מזיבין על
הקבר כעין שאנו מנגידין וזיבדין בו
עפר ומשפע לכאן ולכאן והירא שלא
תנא חיה רעה להסחופק כלל הקבר
מפני חוס השמש ויריח את המת
ויחטטנו: נוטץ קנה כד' שעות.

ואסור לשתות יין כל ימי החול. וא"ת מאי שנא דלא אסרינן
ההן לשתות לעולם יין כדאמרינן כנסהדרין (ד' כג): אכל
מה אעשה שמקמו קלקלחו פי' שעברו כמה שנים שלא נכנה הבית
ואמאי לא חיישין לכן דוד כי הכא וי"ל דהתם ליכא אסורא
דלפטר בכהן אחר או ייטן מעט אכל
הכא אי אחי עובר על נירוסו ופ"ק
דביצה (ד' ה'): נמי אמרינן חיישין
לשמה יבנה ור"ת מפרש כיום שכן
דוד נא שרואי לנא והשתא לא קשיא
מידי ויחא נמי מה שמקשינן אמאי
אסור והלא משיח נן יוסף יש לו
לנא תמילה ועדיין לא נא אכל קשיא
האי דפריך בסמוך בחול נמי לשמרי
דהא לא אחא אמתול מ"מ
היה ראוי לנא י"ל דלפי המסקנא
פריך דמוקמינן דקאי בשבת וקנדר
משום הכי פריך בחול לשמרי יום
שנדר בו שרואי לנא באותו יום
הואיל ולא אחא אליהו מאתמול:
דלא אחא אליהו בשבת. וא"ת
ולמא דחל אחי עובר שנת
ויבשר בשבת וי"ל דקאי הנני שלח
לכס את אליה הנביא לפני בא יום
ה' משמע כיום שנא דא יבשר:
האי תנא ספוקי מספקא ליה.
(6) והיה דמתן צנרן קמא
דפסחים (ד' ג'). דקאמר לנרדן אף
תלויות לא ישרפו שמה יבא אליהו
וייבשר איכא למימר נמי מספקא
ליה והוא שמשני (ג) ככר מונבט
להם לשאל שרואי אליהו נא בשבת
ולא נערב שנת ולא נערב יו"ט
תנא שפופרת היה לו
לרבן גמלי' שהיה צופה
בכ"ו ב"ה אלפיה אמה
בובשה, וכגון אלפיה
כ"ה פי' כעין שפופרת
שעיהו כן נחשת היה
לו לרבן גמלי' ויבשר
בה אלפיה אמה ביבשה
והיה צולו לשער בה
כ"ה ומפיוסו כן
היה צולו לשער (א) מופתיה
היה לו לרבן גמליאל
והיה משער בה עינו
למפיוסו אלפיה אמה
והיה משער בה כ"ה.
ולמה ליה למישרויהו
בחוק התחום עד שלא
שפופרה, והא רבן
גמליאל שרי משפופרה
אם נכנסו למלל כגון דיר
שפופרה חתרה כשהיה
בלטין יתר מבת אהתים.
ולא יהיו מחיצות
בגובהו שפופרה, ולא יהו
פרוצות יתרה משפופרה, ולא
יהא עומד כנגד עומד
הפרץ כנגד פרוץ.
הרצא לידע כמה שפופרת
ישל גיא מביא שפופרת
ומביט בה קרקעית הגיא
וחורו וצופה ומביט בה
למעלה במישור, אם
ירצה במישור, אם
ירצה שפופקי של גיא ק'
אמה. וכן כשיעור היה
הרצא לידע גובהו של
דקל. ימור צילו וצל
קוממו ויראה כמה הרוסין
צילו על קוממו. וישעור
כ"ה כשיעור הזה הילך
וידע כמה גובהו של
דקל. תי' ר' חייא הרצא
שלא תשהה חיה רעה
בצל קבר. נוטץ קנה
משער רביעית ביום
ויראה הריבוי נטע צילו.
משפיע ועולה משפיע
וירד. פי' בשעת ד'
ביום החמה נכנסת
לישוב והברית (מ)קבשוחה גליל. כלומר מיצר מלמעלה וירד כגון מרדכי שלא ידע על כל היום כולו. נחמיה בר רבא בר חנילאר שפוחא שפוחא כשבת ויצא חוק לחתום. אמר לו רב חסדא לרב נחמן תלמידך שרוב בעצור חוק לחתום. אמר לו לך ועשה לו מחיצה של בני אדם וקיימא לך דמחיצה שעשית בשבת היא מחיצה. רב נחמן כשפוחתיה.
או ועי' קנ"ג ופ"מ פי' ד' היי'שלימי.

כשכא לעשות הנני ייעון קנה כדכרע שעות כיום שאותה שעה מתחיל
השמש להתחמם והכל זוגן וזוח כדאמרינן בברכות (ד' טו.) וחס השמש
ונמסא' איוו שעה שהשמש חס והכל זוגן היו אומר זה ארבע שעות
ולפיכך חיות מתאחות לכל באותה שעה ולאומה ד' שיראה זה שלל הקנה
נטה ישפע הבנין ויעשה שיפוע ארוך שלא יהא נטוה לו כל ואע"פ
כשמתקבו החמה יהיה לו כל לזד אחר כיון דבהיהא שעתא ליכא לו כל לאחר
אחיה חיה להתלונן צלילו דהיהא שעתא אולא עד דמשכחא ועוד דלאחר
ארבע שעות אף הכל חס ולא איכפת לה לחיה כלל: בדמלו גברי. שהיו
לו אנשים הרבה שיכולין ללאת חוק לחתום כגון שעירכו לעשות לו
מחיצה מכלן ומחיצה מכלן ממקום שהוא שם עד התחום: הלכא כרבן
גמליאל. דליהונו ליה מחיצות שלא שנת כהן מצעדו יין כדאמר לעיל
הוא דלא מלו ליה גברי עד חוק החתום אלא עד כ' אמות סמוך לחתום:
וקמיניעיל

כשכא לעשות הנני ייעון קנה כדכרע שעות כיום שאותה שעה מתחיל
השמש להתחמם והכל זוגן וזוח כדאמרינן בברכות (ד' טו.) וחס השמש
ונמסא' איוו שעה שהשמש חס והכל זוגן היו אומר זה ארבע שעות
ולפיכך חיות מתאחות לכל באותה שעה ולאומה ד' שיראה זה שלל הקנה
נטה ישפע הבנין ויעשה שיפוע ארוך שלא יהא נטוה לו כל ואע"פ
כשמתקבו החמה יהיה לו כל לזד אחר כיון דבהיהא שעתא ליכא לו כל לאחר
אחיה חיה להתלונן צלילו דהיהא שעתא אולא עד דמשכחא ועוד דלאחר
ארבע שעות אף הכל חס ולא איכפת לה לחיה כלל: בדמלו גברי. שהיו
לו אנשים הרבה שיכולין ללאת חוק לחתום כגון שעירכו לעשות לו
מחיצה מכלן ומחיצה מכלן ממקום שהוא שם עד התחום: הלכא כרבן
גמליאל. דליהונו ליה מחיצות שלא שנת כהן מצעדו יין כדאמר לעיל
הוא דלא מלו ליה גברי עד חוק החתום אלא עד כ' אמות סמוך לחתום:
וקמיניעיל

כשכא לעשות הנני ייעון קנה כדכרע שעות כיום שאותה שעה מתחיל
השמש להתחמם והכל זוגן וזוח כדאמרינן בברכות (ד' טו.) וחס השמש
ונמסא' איוו שעה שהשמש חס והכל זוגן היו אומר זה ארבע שעות
ולפיכך חיות מתאחות לכל באותה שעה ולאומה ד' שיראה זה שלל הקנה
נטה ישפע הבנין ויעשה שיפוע ארוך שלא יהא נטוה לו כל ואע"פ
כשמתקבו החמה יהיה לו כל לזד אחר כיון דבהיהא שעתא ליכא לו כל לאחר
אחיה חיה להתלונן צלילו דהיהא שעתא אולא עד דמשכחא ועוד דלאחר
ארבע שעות אף הכל חס ולא איכפת לה לחיה כלל: בדמלו גברי. שהיו
לו אנשים הרבה שיכולין ללאת חוק לחתום כגון שעירכו לעשות לו
מחיצה מכלן ומחיצה מכלן ממקום שהוא שם עד התחום: הלכא כרבן
גמליאל. דליהונו ליה מחיצות שלא שנת כהן מצעדו יין כדאמר לעיל
הוא דלא מלו ליה גברי עד חוק החתום אלא עד כ' אמות סמוך לחתום:
וקמיניעיל